

Ето защо, тя най-често е наричана пещера-лабиринтъ, въ която срѣщаме и голѣма подземна рѣка. Подземната рѣка образува дълбоко подъ повърхността на земята нѣколко гърмогласни водопади и нѣколко хубави езера и езерца, на чиято красота не може да се нагледа и начуди човѣкъ.

А какво бихте казали предъ величествения входъ на Деветашката пещера, презъ който столичната църква св. Ал. Невски (висока 48 м.) свободно би се помѣстила въ нея. Най-често въ предверието на тази пещера се образуватъ отвесно израсли върху земята хиляди бастуни, боздугани, високи до 1 1/2 метра. Тази приказна гледка представя едва ли не ледена гора. Пещерата отива съ километри навътре подъ земята, но за нейното посещение се изисква лодка и добро плуване. Навсѣкжде въ нея преобладаватъ величави, исполински очертания и грамадни зали, като Катедралата, дълга 60 м., широка 40 м. и висока 70 м. Само една отдѣлна колона въ тази зала е висока 20 м. Въ този подземенъ свѣтъ на огледалнитѣ езера, водопади, водоскоци, зали и 14 бликащи извори, човѣкъ изгубва представа за външния слънчевъ свѣтъ.

Една отъ най-голѣмитѣ пещери у насъ е Магура, недалечъ отъ Бѣлоградчикъ. Отъ нейнитѣ високи сводове капе постоянно вода. Изглежда, че тази вода е спомогнала, за да се образуватъ чудноватитѣ подземни творения, така характерни за тази пещера. Колко величествени сталагмитни колони, сложени отъ най-вещаржка, задържатъ съ вѣковно търпение богато падащитѣ завеси, за да откриятъ още по-чаровнитѣ млѣчно-бѣли статуи.

Ако ли случайно надникнемъ въ една отъ най-красивитѣ наши пещери Сжева дупка — Луковитско, то ние вече принадлежимъ на тази мраморна хубавица. Върху нейнитѣ високи тераси безброй чудновати колони и островърхи куполи на храмове, чертаятъ силуета